

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121203316
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121203316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: F. J., Z.. XX.XX.XXXX, B. K. XXXX/XX, XXX XX X., zast.: Sidor a partneri, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52635970, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zast.: JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 EUR, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 28.04.2021 žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 EUR. Žalobu odôvodnil tým, že na podnet žalobcu sa stali predmetom súdneho prieskumu pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 17Csp/108/2017 zmluva č. XXXXXXXXXXXX a pod sp. zn. 20Csp/125/2017 zmluva č. XXXXXXXXXXXX. V označených konaniach bolo súdmi zistené, že v zmluvách absentujú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho boli posúdené predmetné úvery za bezúročné a bezpoplatkové s povinnosťou vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie.

2. Zmyslom primeraného finančného zadostučinenia je jednak satisfakčná, preventívna, ako aj sankčná funkcia. Žalobcovi reálne hrozila ujma v celkovej výške 2.784,25 EUR. Potom s prihliadnutím na závažné porušenie práv žalobcu považuje za dôvodnú sumu 500 EUR.

3. V spojení s uvedeným má žalobca za to, že pokiaľ ide o ustálenie výšky súdom priznaného primeraného zadostučinenia je potrebné prihliadnúť na to, že žalobca musel vyhľadať právne poradenstvo. Pustil sa do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Žalovaný sa dopustil konania v rozpore so zákonom. Žalobca mal snahu zabrániť vzniku sporu a kontaktoval žalovaného zaslaním predsporovej výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný ostal pasívny. Je pri tom známe, čo vyplýva z bohatej a dlhodobej rozhodovacej činnosti slovenských súdov, že sa nejedná o ojedinelé porušenie spotrebiteľských práv zo strany žalovaného.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, keďže žalobca v podanej žalobe neoznačil aké porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom cieľom ochranných spotrebiteľov je základom od ktorého odvodzuje základ tvrdeného nároku.

5. Z ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. nesporne vyplýva, že predpokladom uplatnenia nároku na finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa.

6. Žalovaný namietá neuvedenie skutočnosti ktorým by žalobca preukázal vecnú a skutkovú spojitosť medzi primeraným finančným zadosťučinením a požadovanou výškou. Určenie výšky finančného zadosťučinenia nie je možné na základe voľnej úvahy, pretože takýto postup neumožňuje ani civilný sporový poriadok, ani iný právny predpis.

7. Voči uvedenému nároku znáša námietku premlčania, keďže žalobcovi nebránila žiadna prekážka v uplatňovaní tvrdeného nároku už v žalobe podanej na súd vo veci samej.

8. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením obsahu spisu 20Csp/125/2017, 17Csp/108/2017 zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 20Csp/125/2017 sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.448,33 EUR zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 28.4.2014.

10. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 6.11.2017 žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený nesprávny údaj o RPMN, keďže do výpočtu RPMN nebola zahrnutá dohodnutá úroková sadzba a preto správny údaj je v rozsahu 92,07 %. Zároveň výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy a iná v akceptácii čo má za následok neplatnosť dojednania RPMN. Rovnako zmluva neobsahuje aj ďalšiu obligatórnu náležitosť a to termín konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ ide o úrok dohodnutý v zmluve vo výške 70,01 %, výška jeho dojednania je v rozpore s dobrými mravmi a preto je v tejto časti zmluva neplatná.

11. Na základe uvedeného, mal preto žalovaný v pozícii veriteľa iba nárok na vrátenie istiny poskytnutého úveru. Keďže žalobca realizoval úhrady vo väčšom rozsahu vzniklo tomuto právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.448,33 EUR spolu s príslušenstvom. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2018 pod sp. zn. 23Co/29/2018 s dátumom právoplatnosti 2.1.2019.

12. V konaní vedenom pod sp. zn. 17Csp/108/2017 sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 30.5.2011.

13. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 23.4.2018 žalobe v plnom rozsahu o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel.

14. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti keďže v nej chýba termín splátok úveru, termín konečnej splatnosti, v zmluve nie je uvedená adresa na ktorej spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, v zmluve pod bodom 5 sú uvedené rovnaké výšky RPMN, ako aj úrokovej sadzby, čo svedčí o nesprávnom výpočte týchto veličín a preto sa zhoduje s tvrdením žalobcu že výška RPMN nezodpovedá správnej výške.

15. Už len absencia jednej z týchto povinných náležitostí spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov a preto má žalovaný iba nárok na vrátenie sumy, ktorú žalobcovi ako úver poskytol. Na základe uvedeného, má preto žalovaný nárok len na vrátenie sumy 1.132,51 EUR. Keďže prijal plnenie vo výške 3.733,05 EUR, potom je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v plnom rozsahu dôvodný.

16. Rozsudok súdu I. inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 pod sp. zn. 22Co/96/2019 s dátumom právoplatnosti 13.1.2020.

17. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho

práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Žalobca si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenia jeho spotrebiteľských práv konštatovaných v konaní 20Csp/125/2017 a 17Csp/108/2017.

19. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017, sp. zn. 20Co/192/2016, sp. zn. 7Co/78/2017, sp. zn. 25Co/59/2017).

20. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

21. Ak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

22. Z uvedeného jednoznačne jasne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

23. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ si voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní vedenom pod sp. zn. 20Csp/125/2017 a 17Csp/108/2017 úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zák. č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre úplnosť dodáva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskum a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existoval už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pri tom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zák. č. 250/2007 Z.z.

24. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

25. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolnosti na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

26. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

27. Za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného ktorých ochrany sa úspešne domohol na súde je nárok žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Žalobca v základnom konaní bol nútený podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobca však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a tým že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práva ako spotrebiteľa ktoré bol nútený brániť. Neuviedol či konanie žalovaného a následné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Takými to negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (rozsudok Krajského súdu v Prešove 17CoCsp/125 a 32/2020).

28. Keďže žalobca uvedenými skutočnosťami neargumentoval, potom s poukazom na všetky okolnosti a viacnásobné porušenie spotrebiteľských práv žalobcu za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považoval sumu 200 EUR. Vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia a v porovnaní s inými prípadmi u žalobcu nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrážovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jeho psychiku či rodinný život. Na základe uvedených skutočností, potom priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody ale ide o nárok ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozsudok Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

29. Súčasne vyhodnotil ako nedôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným, keďže nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia bol uplatnený v trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a týmto dňom je deň právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 22Co/96/2019 a 23Co/29/2018.

30. Čo sa týka úspešného uplatnenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatneného nároku.

31. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. potom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva, alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva, alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia vydaného vo veci samej. Z uvedeného teda vyplýva, že až právoplatnosťou rozhodnutia ktorým bolo konštatované porušenie spotrebiteľského práva žalobcu zo strany žalovaného ako dodávateľa začne plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie si nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.

32. Na základe uvedeného, potom vzhľadom na dátum právoplatnosti rozhodnutí súdu v konaní vedených pod sp. zn. 17Csp/108/2017 a 20Csp/125/2017 bol nárok žalobcu na zaplatenie primeraného

finančného zadosťučinenia uplatnený v rámci trojročnej premlčacej doby a preto je námietka premlčania vznesená žalovaným nedôvodná.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

35. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 CSP., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 CSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k CSP, nakladateľství C. H. DESK).

36. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

37. Keďže predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisí od úvahy súdu, bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

38. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.